

[Alfred Jensen.]

udbetales. Vi mener, at Hjælpen bør udbetales i Pengeform, fordi det er en Undervurdering af de gamles og Invalidernes Administrationsevne, at man helt eller delvis vil give dem Hjælpen in natura. Der er mange Forhold, der her spiller ind. Jeg har talt med Alders- og Invaliderentenydere, som fortalte mig, at de i Sommerens Løb af Skræk for, at Brændselspriserne vilde stige yderligere, har set sig nødsagede til at laane Penge til Indkøb af Brændsel. Det er klart, at disse Penge, som er laant i Sommerens Løb, skal betales tilbage i Vinterens Løb, og derfor vil det være det bedste for disse Personer at faa Hjælpen udbetalt i Pengeform.

Det ærede Medlem Hr. Strøm fremsatte til Forsvar for, at Hjælpen blev ydet in natura, den Betragtning, at paa den Maade kan der ydes mere Brændsel til dem, der modtager Hjælpen. Det tror jeg ikke er helt rigtigt, jeg tror tværtimod, det modsatte vil være Tilfældet. Hvis Kommunerne og de sociale Udvalg i stor Udstrækning køber Brændsel til Uddeling eller uddeler Kort, tror jeg, man vil benytte sig deraf til at skrue Priserne op, og det skulde vi dog ikke risikere.

Vort Ændringsforslag under Nr. 2, som tager Sigte paa at ændre det første Stykke i Lovforslagets § 2, opfattede det ærede Medlem Hr. Strøm paa den Maade, at vi vilde genere Arbejdsløshedskassernes og Fagbevægelsens Ledere. Det er dog ikke Tilfældet. Selv om en enkelt Arbejdsløshedskasse, hvis Loven bliver vedtaget i det Format, som Regeringen her har foreslaaet, ikke skulde give den Hjælp, som den efter Loven har Ret til, tror vi ikke, det er af Kærighed eller Uvilje fra Ledelsens Side, men det er andre Aarsager, der spiller ind, nemlig de forøgede Udgifter, som paaføres Kassen. Derfor ønsker vi, at den Ændring, vi her har foreslaaet under Nr. 2, gennemføres sammen med den Ændring, vi har foreslaaet under Nr. 7, hvorved Kasserne skal udbetale Hjælpen, og alle de med Hjælpen forbundne Udgifter, ikke alene selve Hjælpen, men ogsaa Administrationen af Loven, skal afholdes af Statskassen.

Hvis der ikke sker en Ændring paa dette Punkt, men Loven vedtages, som Lovforslaget lyder, ved vi, at adskillige Kasser vil være nødt til at se paa deres Formue, om de har Raad til at udbetale denne Hjælp. Det har jo været saadan, at naar vi fra Fagbevægelsens Side ønskede Dagpengesatserne forhøjet, har vi faaet det Svar, at Kassens Opsparingspolitik, saaledes

som den var aftalt med Arbejdsdirektoratet, ikke var forenelig med en Forhøjelse af Dagpengedydelserne, hvis denne ikke var ledsaget af en Kontingentforhøjelse, og en Kontingentforhøjelse er jo ikke altid i Medlemmernes Interesse, mange Gange og saa uoverkommelig. Det skulde derfor ikke gerne komme saa vidt denne Gang, at visse Kasser kom i Nød og Betryk, fordi de ikke evnede at udbetale Hjælpen, medmindre Kontingenterne blev forhøjet, og jeg kan dog ikke tro, at Direktoratet i denne Omgang vilde se bort fra Opsparingspolitikken. Det er muligt, at det vil, men hvis Brændselshjælpen bliver forbundet med en Kontingentforhøjelse, er vi jo lige vidt; saa har vi faaet en Prisstigning ved Hjælp af Kontingentforhøjelsen, og der er Prisstigninger nok, vi behøver ikke at lave flere.

Vort næste Ændringsforslag tager Sigte paa, at Hjælpen ydes til ikke-forsikrede Arbejdere, som er arbejdsløse og i øvrigt opfylder de Betingelser, som er foreskrevet i § 2. Det ærede Medlem Hr. Strøm mente, at vi derved kom paa Linie med Det frie Folkeparti, Venstre og de Konservative. Dette er dog ikke rigtigt, vi er ikke paa Linie med disse Partier, og selv om det maaske for det ærede Medlem kunde synes, at vi var paa Linie med dem, maa det ærede Medlem dog være klar over, at Motiveringen for vor Stilling jo er en helt anden end de ærede andre Partiers. Vi ønsker disse Ting ændret i Loven, og vi ønsker disse Omraader inddraget under Loven, fordi der er Masser af Arbejdere, der ikke har Adgang til at blive forsikret, og som venter paa at faa en saadan Hjælp. Naar de to ærede Partier, som har været repræsenteret i Udvalget, har stillet deres Ændringsforslag, har jeg dem mistænkt for, at det ikke saa meget er sket af Kærlighed til de paagældende Arbejdere, men mere af Interesse i at stille Ændringsforslag, der var i Modstrid med Regeringens Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Strøm mente ligeledes, at vort Ændringsforslag under Nr. 5 om en ny Paragraf efter § 2, var overflødig, fordi Kommunerne har Ret til at give den Hjælp, naar de skønner, den er nødvendig. Men det er udtrykkeligt pointeret i vort Ændringsforslag, at den Hjælp, som Kommunerne giver, ikke maa have den Virkning, som Loven om offentlig Forsorg paahæfter en saadan Hjælp. Vi ved, at alle, der gennem Aarene har modtaget Hjælp, faar denne skrevet paa deres Konto, og Tid efter anden gøres der Forsøg paa at inddrive denne Ydelse. Vi mener, at ikke alene de arbejdsløse, der ikke er forsikrede, men